

Scurtă prezentare a Conștiinței Superioare

Bine ați venit la excursia vieții, în timp ce Itzhak Bentov, inginerul, inventatorul și misticul celebru, vă va duce într-o călătorie prin univers, conștiința pură și tot ceea ce se află dincolo de acestea. Folosind schițe amuzante, metafore simple și celebra sa înțelepciune și umor, Bentov explică natura realității, vă arată priveliștile din Nirvana și Gol, și în cele din urmă vă duce la o întâlnire cu sinele vostru superior. De-a lungul drumului, Bentov luminează principiile kabbalistice ale numerelor și sunetului, semnificația formelor și simbolurilor cosmice, conștiința devailor și natura absolutului. În cele din urmă, el arată că universul și gândul sunt inseparabile și că gândurile tuturor oamenilor se influențează reciproc și, la rândul lor, întregul univers - o idee cu implicații evidente și de largă răspândire.

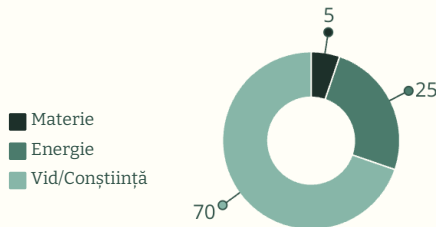
by OL booksummary

Modelul Universului

Universul nostru are forma unui toroidal, ca un gogoșar alungit. În centrul său se află un punct focal, o conștiință sau Creatorul, reprezentat de găurile albe și negre spate în spate. Creatorul este ca o sămânță care conține toate informațiile despre univers sub formă potențială, așa cum ghinda conține modelul stejarului.

Un jet de radiație iese din gaura albă și începe să curgă în jurul Creatorului, formând o piele sau suprafața toroidului, care este universul. Materia se naște pe măsură ce iese din gaura albă, la început sub formă de radiație luminoasă. Pe măsură ce se răcește, se formează particule stabile - protoni, neutroni și electroni. Apoi se formează gaze de heliu și hidrogen. Acestea se condensează în stele cu elemente mai grele în nucleul lor.

Pe măsură ce jetul de materie continuă să curgă din gaura albă, se încetinește și începe să fie tras înapoi de gravitația seminței originale, sursa din centru. Jetul își inversează direcția și în cele din urmă este atras înapoi în sămânță prin gaura neagră. Această prăbușire gravitațională face ca materia să se transforme în energie, pe măsură ce trece de la gaura neagră la gaura albă, și reapare din gaura albă ca un nou univers. Este un ciclu continuu de naștere și moarte a materiei.

Universul este un hologram sau un model de interferență în care toate părțile sunt interconectate, conținând informații despre fiecare dintre ele și, prin urmare, despre întregul univers. Pe măsură ce galaxiile se deplasează de-a lungul suprafeței toroidului, ele radiază unde de informații despre ele însele. Aceste unde se împletesc într-un model de interferență și formează un hologram, care umple spațiul gol din interiorul toroidului, precum și se extinde în golul înconjurător.

Acest hologram de informații ar putea fi numit Mentea Universală, deoarece conține toate informațiile despre întreaga structură. Fiecare conștiință umană individuală face parte din acel hologram; prin urmare, proiectând conștiința într-o stare de conștiință sporită în Mentea Universală, se poate obține cunoștințe despre întregul univers.

Natura Absolutului

Există două lucruri care pot fi spuse despre vid sau Absolut: Este **conștiință pură** și în același timp conține tot ce există în **potențial**, adică în formă nemanifestată sau netangibilă. Este energie creativă infinită într-o stare potențială sau de repaus nonvibratoriu. Pentru ca materia să apară și mai târziu formele, trebuie introdusă o mișcare vibratorie în Absolut.

Vibrația înseamnă pur și simplu mișcarea oricărui lucru între două puncte de repaus sau două poli, ca într-un pendul când se oprește și își inversează direcția. Cu alte cuvinte, orice vibrează fluctuează între polii săi extremi. Mișcarea unui pendul poate fi reprezentată printr-o undă sinusoidală. Crestele undelor sunt punctele în care pendulul se oprește înainte de a se întoarce.

Pe măsură ce frecvența unei unde crește, amplitudinea sa (distanța verticală între crestele) devine mai mică. Cu alte cuvinte, **punctele de repaus se apropie mai mult**. Imaginați-vă acum o undă de o frecvență atât de intensă încât punctele de repaus să se apropie atât de mult încât să se suprapună, transformând unda sinusoidală într-o linie dreaptă. Acest lucru ar reprezenta viteza infinită și repausul total în același timp.

Vibrație de Frecvență Joasă

Amplitudine mare, puncte de repaus foarte îndepărtate, reprezentând o mișcare mai lentă și polarități mai distincte

Vibrație de Frecvență Medie

Amplitudine medie, puncte de repaus mai apropiate, reprezentând o mișcare mai rapidă și polarități mai puțin distincte

Frecvență Infinită

Amplitudine zero, puncte de repaus suprapuse, reprezentând viteza infinită și repausul total în același timp

În Absolut, opozițiile se unesc și se reconciliază. La viteza infinită nu durează timp să ajungi undeva; ești pretutindeni deodată, omniprezent, într-o stare de repaus total. Paradoxul este rezolvat. Aceasta este natura conștiinței pure, unde toate dualitățile se dizolvă în unitate.

Lucruri manifeste și potențiale

Pentru a ilustra mai departe principiul vibrației, să ne imaginăm o cameră insonorizată. Stăm în tăcerea totală a acestei camere; acum luăm un ucigător de muște și începem să-l mișcăm prin aer. Pe măsură ce se mișcă, ucigătorul de muște comprimă aerul din fața sa și rărește aerul din spatele său. Această acțiune creează două stări noi sau o **dualitate** în aerul care a stat liniștit acolo: aer mai comprimat și aer mai rar sau răriat.

Același lucru se întâmplă și cu golul nostru sau Absolutul, sau conștiința pură. Când este agitat de cineva sau ceva, se mișcă și aceste mișcări se răspândesc prin gol ca niște valuri pentru a forma un câmp electromagnetic. Când această conștiință ondulantă interacționează cu retina ochiului nostru, s-ar putea să ni se pară o particulă de lumină sau un foton. Un foton este doar o mică bucată din acest gol vibrant sau câmp electromagnetic.

Conștiința într-o stare vibratorie se manifestă sub forma materiei familiare pe care o vedem în jurul nostru. Masa, florile, mirosul florilor și corpurile noastre sunt toate făcute din conștiință care vibrează rapid.

Structura atomului

Imaginați-vă nucleul unui atom de hidrogen ca având aproximativ un milimetru în diametru, sau dimensiunea unei ace de gălălie. Dimensiunea orbitei electronului ar fi un cerc de aproximativ nouă metri în diametru. Tot spațiul dintre nucleu și coajă este gol, *vid!* Deci, atomul este format în mare parte din *vid*, care este conștiință pură.

Este destul de înfricoșător să realizăm că mediul interstelar - golul dintre stele și galaxii - este același *vid* care umple atomii corpurilor noastre. Este un mediu continuu. Imaginați-vă corpurile noastre ca fiind compuse din bureți foarte subțiri și filmici, scufundați într-un ocean infinit (*golul*), cu apa pătrunzându-i în întregime. *Golul* este peste tot, o matrice în care totul există și care penetrează totul.

Dacă cel care vibrează această conștiință încetează să o facă, formele pe care le vedem - și cele care suntem noi - vor dispărea, iar conștiința va ajunge într-o stare de odihnă. Totul va reveni la o formă potențială, nemanifestată. Conștiința vine în două forme: vibratorie și, prin urmare, manifestă (ceea ce numim materie); și non-vibratorie și, prin urmare, nemanifestată, dar conținând Totul - ce - este într-o stare potențială, servind ca un plan pentru materie.

Conștiință rudimentară și superioară

După cum am văzut, conștiința are două aspecte, manifestă și nemanifestate. Să ne uităm la corpul nostru ca la o formă manifestă a conștiinței și să-l observăm în acțiune. Imaginați-vă un scenariu în care sunteți inconștient. Respirația vă rămâne lentă și regulată. Inima vă continuă să bată. Ce s-a întâmplat? **Dumneavoastră** ați pierdut conștiința, dar corpul dumneavoastră nu. Pare să funcționeze foarte bine și pare să aibă propria sa conștiință care dirijează activitatea organelor.

Să numim acest lucru **conștiința rudimentară**. Este "înțelepciunea părților interioare" ale corpului. Când vă recăpătați conștiința, conștientizarea așa cum o cunoaștem de obicei revine. Par să existe două tipuri de conștiință care ocupă corpul nostru. Una este o **conștiință superioară**, care este ușor de îndepărtat din corpul nostru de o lovitură relativ ușoară în cap. Apoi există o altă conștiință mai rudimentară, care știe cum să conducă un corp, chiar și atunci când conștiința superioară a dispărut.

Dacă reunim conștiința tuturor organelor din corpul nostru, inclusiv conștiința oaselor, pielii, sângelui etc., ajungem la o ființă foarte inteligentă care este conștiința totală a tuturor celulelor vii din corpul nostru. Aceasta este conștiința rudimentară, care conduce corpul când suntem inconștienți - adică pierdem conștiința - sau dormim sau, de altfel, suntem treji.

Dar atunci, ce se întâmplă cu conștiința superioară care se îngrijorează de portofelul pierdut, facturile telefonice și impozitul pe venit? Aceasta este o ființă suprapusă pe corp și îl folosește ca vehicul pentru a experimenta această realitate fizică. Folosește acest corp al nostru pentru a-și purta mecanismele senzoriale. Conștiința superioară, care locuiește în acest corp și îl exploatează pentru propriul său uz, este o conștiință mai inteligentă; acționează ca un "observator", include mintea noastră, interpretează experiențele noastre senzoriale și ne dă **conștiința de sine** ca indivizi. Să o numim temporar **sufletul**.

Devas: Conștiința Formelor

Putem aplica principiul celor două tipuri de conștiință și altor sisteme. De exemplu, gândiți-vă la planeta noastră ca la un corp mare, format dintr-o masă de minerale, materie organică, apă și așa mai departe. Conștiința totală a atomilor săi constituie conștiința rudimentară a acestui corp - ființa care este planeta fizică. Apoi putem spune că trebuie să existe cineva care ocupă acest corp mare, la fel cum sufletul ocupă corpul nostru fizic.

Există o conștiință, desigur una foarte mare, care este conștiința superioară, observatorul sau sufletul acestei planete. Acest mare ființe poate fi numit, în toate scopurile, sufletul sau Dumnezeu al planetei noastre. Noi, ființele umane, facem parte din această ființă mare. Suntem cuprinși în conștiința ei, la fel ca toate speciile de animale și ființele care nu au corpuri fizice.

Numele dat unei ființe care este conștiința rudimentară a oricărei structuri este **deva**. Acesta este un cuvânt scurt bun care înseamnă **zeu** al unei forme. De exemplu, există un deva al unui copac, al unui munte sau al unei sticle de ghimbir. Uneori, aceste ființe sunt vizibile pentru persoanele cu vedere dezvoltată.

Deva-ii Naturii

O masă de aer sau apă conține atâtea molecule. Suma acestor molecule este un deva, o ființă. Deci, avem un deva al vântului sau al mării. La fel ca deva-ul unui munte, ei sunt conștiința materiei care îi compune.

Comunicarea cu Deva-ii

Puteți vorbi cu deva-ii. Îi adresați ca "Doamna X", deoarece toți deva-ii Creației sunt de sex feminin. Pentru a negocia cu ei, moneda de schimb este iubirea. Trimiteți pur și simplu deva-ului multă iubire, ceea ce îi va stimula evoluția.

Inteligență Colectivă

Luați furnicile. Sunt o comunitate atât de inteligentă și organizată, dar dacă examinați sistemul nervos al unei furnici, este foarte simplu. Marea inteligență a coloniei de furnici este deva-ul, conștiința totală a milioane de furnici.

Corpurile noastre fizice sunt, de asemenea, reprezentate de un deva, uneori numit **sinele inferior**, care este conștiința rudimentară pe care am discutat-o. Ocazional, există un conflict între sinele inferior și sinele superior, ca în cazul sinuciderii. Părțile emoționale și posibil raționale ale sinelui superior spun: "Gata. Vreau să mor." Dar sinele inferior sau deva-ul corpului intervine. Corpul se va lupta pentru aer, va încerca să înoate și să iasă din apă, în timp ce sinele emoțional și rațional vor încerca să-l scufunde.

Deva-ii sunt ființe teritoriale, limitate mai mult sau mai puțin de dimensiunea formei sau teritoriului pe care îl ocupă. Acest lucru nu este diferit de animale care își fac treaba pe arbuști și stâlpi pentru a-și proclama proprietatea asupra teritoriului lor, care este într-o oarecare măsură o extensie a corpurilor lor, și le protejează proprietatea cu gelozie. La fel și deva-ii. De îndată ce vă apropiați de domeniul lor, apar și vă chestionează intențiile, uneori într-un mod nu tocmai prietenos.

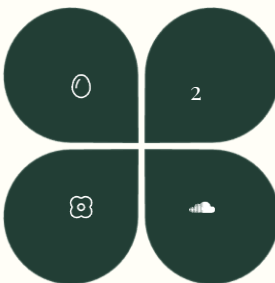
D.ul și D.na Creator și Realizarea Universului

Șeful universului, Creatorul, este în afacerea de a crea universuri; este profesia Sa. Vom încerca să descriem cum creează El un univers, deși acest lucru sună destul de absurd. Cum poate cineva să descrie ceva care s-a întâmplat înainte ca el (noi) să fie creat? Dar amintiți-vă că orice se întâmplă oriunde, oricând, este încorporat în hologramă, în Mîntea Universală. Fiecare dintre noi este o parte, desigur o mică parte, a acestei holograme și conține toate informațiile despre structura totală, inclusiv informațiile despre originea sa.

Totul începe când o parte a întinderii infinite a golului întunecat începe să se miște și devine individualizată: Creatorul nostru, după ce a stat în gol în formă nemanifestă o perioadă lungă de timp, meditănd, a decis în cele din urmă să se miște și să devină manifest, pentru a evolua. După ce a trecut prin formalitățile și încurcăturile implicate în obținerea unui permis de construcție și a ales un volum de gol din puterile care sunt ca loc potrivit pentru a-și construi universul, Creatorul conturează o parte a golului învelind-o într-o ovoidă (formă de ou) de lumină aurie.

Formarea Oului Cosmic

Creatorul conturează o parte a golului cu lumină aurie

Polarizare

Domnul și Doamna Creator se separă la capetele opuse ale oului cosmic

Creația Începe

Protospațiul curge de-a lungul laturilor ovoidale, creând matricea pentru spațiu-timp și materie

Primul Sunet

Capătul pozitiv se extinde cu un sunet puternic pentru a ajunge la capătul negativ

Creatorii sunt ființe mari, sunt conștiințe largi și apar în trei forme: (1) formă nemanifestă, apărând doar ca o sursă puternică de lumină; (2) formă manifestă, desfășurată, adică sub forma unui univers fizic activ; și (3) ocazional aproximând forma umană. Ei iau această ultimă formă doar pentru a ușura comunicarea cu ființele umane. Un Creator se poate manifesta și simultan în toate cele trei forme.

Domnul și Doamna Creator sunt două aspecte ale unui singur Creator. Pentru a activa procesul de evoluție, ei trebuie să se separe și să se mute la capetele opuse ale oului cosmic. Dinamica Creației se bazează pe interacțiunea polarităților negative și pozitive. Odată separați, ei vor să se reunească din nou, deoarece polaritățile opuse se atrag. Întregul ou cosmic tremură de tensiune din cauza acestei separări.

Pentru a continua povestea Creației, să vedem ce se întâmplă după ce polaritățile pozitive și negative se reunesc. Ei continuă să îndeplinească funcții separate: Domnul Creator este principiul masculin, activ, implicat în evoluția conștiinței; în timp ce Doamna Creator este principiul feminin, Mama-Natură, deva a tuturor formelor. Toate deele naturii - ale galaxiilor, sistemelor solare și planetelor - vin din trupul Ei. Ea proiectează tot ce există, vizibil și invizibil, în existență. Fiecare atom, întreaga Creație, este trupul Mamei-Natură.

Întâlnirea cu Sinele Superior

Ai călătorit prin univers, dincolo de cosmos și în golul infinit. Ai fost martor la structura creației, de la atomi la Creația Manifestă care conține Totul. Dar rămâne o întrebare: Cine conduce spectacolul? Trebuie să existe cineva care să supravegheze magazinul. Este prea mare un loc pentru a fi lăsat fără un șef.

Decizi să te adresezi ființei responsabile pentru Totul. Așa că îți scoți pieptul în față și spui cu o voce provocatoare: "Vreau să văd Marele Dumnezeu. Cine este șeful aici, oricum?" Deodată, o coloană mare de lumină orbitoare apare în fața ta. Lumina este atât de puternică, iar vibrațiile care emană din coloană sunt atât de covârșitoare, încât pentru o clipă te simți ca ucenicul vrăjitor. Ai mușcat mai mult decât poți mesteca.

Observi că baza coloanei de lumină este deschisă. Este ca un tub sau o fustă, iar lumina care emană din ea nu este la fel de puternică. Cu o oarecare teamă, te uiți sub marginea acestei coloane de lumină și, spre marea ta surpriză, descoperi că este doar un tub gol. Este un tunel înalt de lumină, care dispare departe, în distanță. "Ei bine", te gândești, "un tunel este o invitație de a intra." Așa că urci în tub.

Coloana de Lumină

O pilăstru orbitoare de lumină apare când chemi cea mai înaltă ființă

Întâlnirea Surprinzătoare

La capătul tunelului stai propriul tău EU - o copie exactă a formei tale fizice

Călătoria prin Tunel

Călătorești în sus prin tubul de lumină, care în cele din urmă se îndoaie într-un U

Fuziunea

Pe măsură ce te contopești cu această ființă, totul explodează în vid - realizezi că TU EȘTI vidul

După un timp, simți că tubul se îndoaie; se îndoaie tot mai mult, și mai mult, și simți că ai făcut un U-turn. Acum te deplasezi foarte rapid în jos. Deodată, vezi capătul tubului și ceva stă acolo. Ieși din tub și, în fața ta, stă... Stăpânul sistemului. Stă cu picioarele încrucișate - și ghici cine este? EȘTI TU! Este SINELE tău. Este o copie identică a corpului tău fizic, complet imobilă, liniștită, nepăsătoare și impersonală.

Deoarece comunicarea verbală are puțin sens aici, decizi să folosești vechea tehnică testată a fuziunii. Te întorci și începi să te retragi încet în corpul tău. Acest lucru se face foarte atent, exact ca atunci când încerci să bagi o mașină într-un garaj foarte strâmt. Ești aproape fuzionat cu corpul tău, când deodată te potrivești perfect în el, și - BAM! Totul explodează! Nu mai există corpuri, doar vidul. Tu ai devenit vidul. TU EȘTI vidul.

Acum este foarte clar că SINELE este vidul. Ai fost vidul tot timpul. Ești conștientă pură sau conștientizare pură, și acesta este SINELE suprem care te-a ghidat de-a lungul lungii și evenimentatei călătorii înapoi la **el însuși**. Acesta a fost observatorul care a privit prin pupilele ochilor tăi de-a lungul a sute sau mii de vieți, dând sens experiențelor tale. Acela conștientizare pură, care este vidul, ți-a dat conștiința de sine sau autocunoașterea.